

**[Madsen-Mygdal.]**

rigshandel, som Danmark har det. Men vi er, som sagt, rede til en nærmere Drøftelse af hele dette overordentlig vigtige Spørgsmaal.

Da Forslaget om Valutakontoret første Gang var til Behandling her i Tinget, tillod jeg mig at betegne hele denne Ordning som et Eksperiment og udtalte mit Partis store Betænkeligheder i saa Henseende. Da Forslaget anden Gang var til Behandling med to Maaneders Erfaring som Baggrund, forstærkede jeg disse Betænkeligheder og udtalte som mit Partis Opfattelse, at en Forenkling og Simplificering af hele Arbejdsområdet ganske utvivlsomt var en Nødvendighed. Jeg maa beklage, at noget saadant ikke har fundet Sted i de to Maaneder, som nu allerede er gaaet. Jeg tør ikke afvise Nødvendigheden af, at denne importregulerende Institution indenfor Valutaordningen bliver forlænget for en kort Tid, men saa usikre som Forholdene ligger i Dag, maa jeg anse 5 Maaneder som foreslaaet af Regeringen for at være en unødvendig og alt for langvarig Frist. Systemet maa kunne forenkles, og jeg maa anbefale som Forudsætning for en Forlængelse, at Mulighederne for en saadan Forenkling bliver taget op til indgaaende Prøvelse efter Forhandling med de paagældende Erhvervsorganisationer.

Jeg har med disse Bemærkninger givet Udtryk for mit Partis Opfattelse med Hensyn til de forskellige Enkeltheder i Lovforslaget. Som allerede udtalt, kan mit Parti af de Grunde, jeg har anført, ikke give Tilslutning til en uændret Forlængelse paa 5 Maaneder af den nugældende Ordning. Men jeg skal tilføje, at saafremt Regeringen og de andre Partier her i Salen ikke stiller sig ganske afvisende overfor disse vore Synspunkter, er vi rede til nærmere Forhandling saavel om selve Lovforslaget som om dets Udførelse i Praxis. I det hele tror jeg, at den almindelige økonomiske Situation her i Landet nu er af en saadan Beskaffenhed, at det er paa højeste Tid, at Rigsdagens Partier og Regeringen gør et alvorligt Forsøg paa at tale sig til Rette om de forskellige Problemer, Krisesituationen frembyder. Og hvis der overhovedet maatte foreligge Mulighed for en saadan samlet Overvejelse og Forhandling, kan jeg paa mit Partis Vegne udtale, at vi er rede til at deltage i en saadan Forhandling, naar man holder sig det Formaal for Øje, at man ønsker at naa frem til positive og virkelig betydelige Resultater.

**Christmas Møller:** Med de to Taler, vi nu har hørt af Ordføreren for Socialdemokratiet (Lundberg) og Ordføreren for Partiet Venstre (Madsen-Mygdal), har vi i Virkeligheden hørt de tre Partiernes Ordførertaler, idet det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har valgt det Standpunkt at holde sin Ordførertale i Gaar Aftes eller, om man vil, til Morgen i Dagbladet „Politiken“. I alle disse tre Ordførertaler — i nogen Grad i det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksens, i betydelig Udstrækning, forekommer det mig, i den Tale, som lød fra Socialdemokratiets Ordfører, og i det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals Slutningsbemærkning — var der en Klang, som gik ud paa, at hvis det i Løbet af den halve Snes Dage, der er tilbage af Maj Maaned, kunde lykkes baade med Hensyn til det her foreliggende Lovforslag og med Hensyn til andet Arbejde, som det er nødvendigt for Rigsdagen at udføre, at naa til en Overenskomst mellem Partierne, vilde det være det bedste.

Jeg tror, jeg ubetinget har Lov til at sige, at Regeringspartiernes Ordførere har givet Udtryk herfor. Nu synes jeg jo nok, at der gennem Venstres ærede Ordførers Tale lød Toner et meget langt Stykke Tid frem, som ikke tydede paa, at det vilde være saa forfærdelig nemt at naa til en Overenskomst; men paa den anden Side skal jeg ikke undervurdere, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sluttede med at erklære sig villig til at fortsætte den Forhandling, som man jo i Virkeligheden i Øjeblikket allerede fører i Kriselovenes Udvalg og i Kriselovenes Underudvalg for i Løbet af kortere eller længere Tid at søge at naa frem til en Overenskomst om hele det økonomiske Spørgsmaal.

Det er da derfor under de givne Vilkaar, hvor enhver af os altsaa ved, at der føres saadanne Forhandlinger, og hvor det naturligvis ikke kan nytte, at man fra den ene eller den anden Side skarpt og bestemt stiller sig paa det Standpunkt, at dette eller hint vil man overhovedet ikke — blot for et kortere Stykke Tid — være med til, rimeligt og naturligt, at det enkelte Parti trækker Linierne op for, hvorledes det rent principielt mener, at de Spørgsmaal, som her foreligger til Løsning, gerne skulde løses — og jeg skal da nu gøre det for mit Partis Vedkommende.

Det første Spørgsmaal, som melder sig, og det, som maa være afgørende for ens Stilling til Regeringens Lovforslag, er dette: Hvorledes er Danmarks økonomiske Stilling